

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 290/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] zastúpeného JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, Javorinská 13, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/41/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. augusta 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v konaní označenom v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ústavný súd uložil mestskému súdu príkaz konať v napadnutom konaní bez zbytočných prieťahov a priznal mu finančné zadostučinenie 1 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a vlastnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu vyplýva, že na základe žaloby bývalej manželky sťažovateľa z 28. júna 2019, podanej pôvodne na Okresnom súde Bratislava II, sa proti sťažovateľovi ako žalovanému vedie pred mestským súdom konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Od začiatku napadnutého konania bolo nariadených (aj sa uskutočnilo) viacero pojednávaní, ale vec dosiaľ nie je meritórne rozhodnutá.

3. Z dôvodu tvrdenej nečinnosti súdu sťažovateľ v máji 2024 žiadal o určenie termínu pojednávania a zároveň podal predsedníčke mestského súdu sťažnosť pre prietahy, ktorá bola vyhodnotená ako nedôvodná aj s ohľadom na to, že naposledy sa vo veci konalo 12. septembra 2023, pojednávanie určené na 10. október 2023 bolo zrušené z dôvodu čerpania dovolenky zákonným sudcom, ktorý sa vo februári 2024 vzdal funkcie, a vec je pridelená novej zákonnej sudkyni.

4. Na základe skoršej ústavnej sťažnosti sťažovateľa z 21. novembra 2023 ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 647/2023-26 z 8. februára 2024, právoplatným 18. februára 2024, vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu (pôvodne okresného súdu) v napadnutom konaní, mestskému súdu prikázal konať bez zbytočných prietahov a sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie 1 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom. V časti namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nebolo ústavnej sťažnosti vyhovené.

5. Overením aktuálneho stavu napadnutého konania ústavný súd zistil, že vo veci bol 5. februára 2025 nariadený termín pojednávania na 12. jún 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľa

6. Proti postupu mestského súdu v napadnutom konaní sťažovateľ podal túto ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta zbytočné prietahy a argumentuje, že aktuálne ani po viacerých urgenciách nie je určený ďalší termín pojednávania napriek tomu, že ústavný súd už prikázal mestskému súdu vo veci konať bez prietahov. Poukazuje na to, že od posledného pojednávania, ktoré sa konalo 12. septembra 2023, uplynul takmer rok a nečinnosť súdu pokračuje. Dáva ústavnému súdu osobitne do pozornosti, že od podania žaloby uplynulo (ku dňu podania ústavnej sťažnosti, pozn.) viac ako päť rokov a vec je stále na súde prvej inštancie, čo považuje za neprimerane dlhú dobu. Ďalej zdôrazňuje význam rozhodnutia súdu a skorého nastolenia právnej istoty vzhľadom na to, že žalobkyňa užíva nehnuteľnosť, ktorá je predmetom ich sporu, a on je nútený riešiť svoju bytovú otázku prenájmom, čo pre neho predstavuje finančnú stratu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. Podstatou ústavnej sťažnosti je opakované tvrdenie sťažovateľa, že postupom mestského súdu v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v ktorom vystupuje

v procesnom postavení žalovaného, dochádza nečinnosťou súdu k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu jeho základných práv podľa ústavy, listiny a dohovoru označených v bode 1 tohto rozhodnutia. Vychádzajúc z petitu tejto v poradí druhej ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľa, ktorým je ústavný súd viazaný, s'ťažovateľ namieta postup mestského súdu v napadnutom konaní v podstate od jeho začiatku.

9. Z § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej s'ťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je neprípustná z dôvodu, že sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. Prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch doručených ústavnému súdu. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O takú prekážku by nešlo, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

10. Pokiaľ s'ťažovateľ aktuálne prejednávanej ústavnej s'ťažnosťou podanou ústavnému súdu 20. augusta 2024 (teda po 18. februári 2024, keď nadobudol právoplatnosť nález ústavného súdu č. k. III. ÚS 647/2023-26 z 8. februára 2024) opakovane namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/41/2019 od jeho počiatku, prejednaníu ústavnej s'ťažnosti bráni prekážka *rei iudicatae*. Predmetnú prekážku založil predošlý právoplatný nález ústavného súdu vo veci s'ťažovateľa sp. zn. III. ÚS 647/2023, keďže ním ústavný súd rozhodol, tak ako je uvedené v bode 4 tohto rozhodnutia.

11. Vzhľadom na skutočnosť, že prekážka už rozhodnutej veci (*res iudicata*) bráni tomu, aby sa ústavný súd opakovane zaoberal a rozhodoval o totožných návrhoch, ústavná s'ťažnosť s'ťažovateľa je v rozsahu namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-8C/41/2019 do právoplatnosti nálezu č. k. III. ÚS 647/2023-26 z 8. februára 2024 neprípustná podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, preto ju ústavný súd v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

12. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú s'ťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

13. Dôvodom na odmietnutie ústavnej s'ťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj absencia zistenia možnosti vysloviť porušenie označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť

by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

14. Zo samotnej ústavnej sťažnosti vyplýva, že v čase jej podania uplynulo od právoplatnosti predošlého nálezu (18. február 2024) šesť mesiacov a podľa zistenia ústavného súdu v čase jej predbežného prerokovania je vo veci nariadený termín pojednávania. Vzhľadom na to ústavný súd konštatuje, že v prejednávanej veci ide o prípad unáhylene opakovaného podania ústavnej sťažnosti.

15. Vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ani momentálna dĺžka trvania napadnutého konania mestského súdu od právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 647/2023-26 z 8. februára 2024 (šestnásť mesiacov) neprekračuje rámec ústavnej akceptovateľnosti, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

16. Pokiaľ ide o namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je potrebné uviesť, že v podanej ústavnej sťažnosti úplne absentuje relevantná ústavnoprávna argumentácia, ktorá by odôvodňovala sťažovateľom tvrdené porušenie označených práv.

17. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde a je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom (IV. ÚS 124/08, III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 225/2016, III. ÚS 313/2016, I. ÚS 291/2017, III. ÚS 570/2017, IV. ÚS 91/2018, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020).

18. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nijako neodôvodňuje porušenie označených práv a neuvádza žiadne právne argumenty, aby jeho ústavná sťažnosť spĺňala náležitosti kvalifikovanej ústavnej sťažnosti, ktorá by zodpovedala zákonným požiadavkám, je potrebné na tomto základe ústavnú sťažnosť v časti, ktorou je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

19. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu